

Sak KR 22/00 - Endring Lov 28. februar 1986 nr. 8 Om adopsjon og i lov 30. april 1993 nr. 40. Om registrert partnerskap

Det fremlagte forslag ble satt under votering. 3 stemte for. 10 stemte imot. Forslaget falt.

VEDTAK:

Kirkerådets sekretariat utarbeider en høringsuttalelse på grunnlag av de synspunkter som fremkom i møtet. Uttalelsen godkjennes av Kirkerådets leder.

- - - -

Kirkerådet har fått oversendt "Høringsnotat om endring i lov 28. februar 1986 nr. 8 om adopsjon og i lov 30. april nr. 40 1993 om registrert partnerskap" og vil til dette uttale følgende:

Departementets målsetting med en eventuell lovendring er bedre kår for barnet. Muligheten for adopsjon vil gi muligheter for gode og stabile hjem. Det åpnes for stebarnsadoptsjon i partnerskap for å gjøre barndommen tryggere for flere.

En målsetting om en trygg barndom er et utgangspunkt Kirken deler fullt og helt. Barnets beste må være det primære, verken biologiske foreldres eller andre voksenpersoners ønsker og behov. Om rammene for barnets oppvekst har Kirkerådet tidligere sagt, blant annet i sin uttalelse til forslag til Lov om registrert partnerskap (KR-sak 63/92):

”Kirkerådet vil innledningsvis ta utgangspunkt i høringsnotatet s.1 der det heter som følger: ”Ekteskapet er den grunnleggende enhet i samfunnet og den naturlige rammen om barnas oppvekst. Ekteskapet står i en helt spesiell særstilling, og det skal ikke åpnes for ekteskap mellom homofile”.

- -

Som grunnleggende samfunnsbærende institusjon og naturlige ramme om barns oppvekst, har det vært - og bør det fortsatt være - et vesentlig anliggende for de lovgivende myndigheter å gi monogame ekteskap samfunnsmessig preferanse som samlivsform.

- -

Departementet signaliserer riktignok at det er - og fortsatt skal være - forskjell

på ekteskap og et registrert partnerskap. Denne forskjellen er først og fremst markert ved at ekteskapslovens regler om adopsjon og vigsel er unntatt fra loven.”

Kirken mener at det beste for barna og dermed for samfunnet er familier som består av mor, far og barn. Sitatene ovenfor fra Barne- og familiedepartementets høringsnotat i 1992 må forstås på samme måte. Dette er det samfunnets ordninger bør rettes inn imot. Når nå det samme departement foreslår en endring som delvis går imot deres egne synspunkter fra 1992, kan dette forstås som en konsekvens av de faktiske forhold; man ser at partnere faktisk har barn boende hos seg. Eller det kan være et utslag av endret syn på forholdet mellom partnerskap og ekteskap.

Spørsmålet om hvorvidt et barn har det best som adopterte eller ikke-adopterte i partnerskap må sannsynligvis finne sitt svar ut fra det enkelte tilfelle, det gis ikke et enkelt svar på hva som er til det beste for barnet.

Barn som bor hos et par som er registrert etter partnerskapsloven har opprinnelig både en mor og en far. Dets identitet er - eller bør så vidt mulig være - forbundet med dette opphav. En formalisering av enda en tilknytning kan således oppleves forvirrende for barnet og forkludre den opprinnelige tilknytningen. På den annen side kan den opprinnelige tilknytningen for mange av disse barna være eller oppleves fjern. Det kan derfor være en styrke for barnet å få en ny og stabil tilknytning til en ny voksenperson.

Kirkerådet vil imidlertid vise til barnelovens understreking av barnets rett til samvær med begge sine biologiske foreldre. Og i fortsettelsen av dette vil rådet også peke på viktigheten av mulighet for samvær med sine biologiske familier utover foreldrene.

Departementet understreker den trygghet som juridiske rammer vil gi barna ved en stebarnsadopsjon (s. 8). Dette er et anliggende Kirkerådet deler, og vil understreke muligheten av at det opprettes testamente til fordel for stebarn.

Kirkerådet kan på denne bakgrunn ikke anbefale det foreliggende lovendringsforslag.

Til slutt vil rådet påpeke viktigheten av at en eventuell lovendring ikke må innbefatte utenlandsadopterte barn. Dette vil umuliggjøre adopsjon fra en rekke land.